De Geschillenkamer

Oordeel 2025-9 van 21 mei 2025

Zaak 2024-0037

Indiener klacht: [...]

Verweerder: Departement Werk en Sociale Economie

Vlaams Mensenrechten Instituut

Inhoud

Procedure 3
Klacht 2024-0037 3
Conclusie voorlopig onderzoek 4
Standpunt indiener klacht 5
Beoordeling door de Geschillenkamer 6
Oordeel van de Geschillenkamer 6

De Geschillenkamer, samengesteld uit voorzitter Yves Thiery, bijzitter Eva Brems en bijzitter Jelle Flo, bijgestaan door griffier Dorien Geeroms, spreekt het volgende oordeel uit:

Procedure

De Geschillenkamer heeft de klacht ontvangen op 29 oktober 2024.

De Geschillenkamer heeft een voorlopig onderzoek uitgevoerd op basis van artikel 14 van het Besluit van de Vlaamse Regering over de samenstelling van en de procedure voor de geschillenkamer van het Vlaams Mensenrechteninstituut van 15 december 2023.

Het resultaat van het voorlopig onderzoek, met name dat de Geschillenkamer zich niet bevoegd acht om de klacht te beoordelen, is aan de indiener van de klacht bezorgd op 18 februari 2025.

De indiener van de klacht maakte geen gebruik van de mogelijkheid om een standpunt over de conclusie van het voorlopig onderzoek in te dienen.

Klacht 2024-0037

De indiener van de klacht diende klacht in bij het Vlaams Mensenrechteninstituut over een beweerde discriminatie op grond van leeftijd door het Departement Werk en Sociale Economie.

De indiener van de klacht is gepensioneerd maar blijft actief als zelfstandige in bijberoep. Hij meent dat er sprake is van een discriminatie op grond van leeftijd, nu hij vroeger recht had op een Vlaamse ondersteuningspremie, maar hier geen recht meer op heeft sinds de omzetting van deze premie naar het Individueel Maatwerk. Hij wijst erop dat gepensioneerden sinds de omzetting naar het Individueel Maatwerk geen recht meer hebben op een ondersteunende premie.

De Geschillenkamer heeft de klacht ontvangen op 29 oktober 2024.

Conclusie voorlopig onderzoek

De Geschillenkamer moet bij het ontvangen van een klacht eerst controleren of de klacht ontvankelijk is en ze deze dus kan beoordelen.[1] Als de Geschillenkamer op basis van een voorlopig onderzoek van de klacht en eventuele stukken daarbij, meent dat de klacht mogelijk niet ontvankelijk is, nodigt de Geschillenkamer de indiener van de klacht uit om binnen twintig werkdagen daarover een standpunt mee te delen.[2] Daarna beslist de Geschillenkamer zo spoedig mogelijk of de klacht onontvankelijk is, dan wel of de Geschillenkamer een definitieve beslissing over de ontvankelijkheid neemt na het uitwisselen van standpunten over de klacht.

De Geschillenkamer is enkel bevoegd om op niet-bindende wijze te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet en het Decreet evenredige arbeidsparticipatie.[3] Een klacht die niet gaat over een discriminatie zoals bedoeld in één van deze decreten is niet ontvankelijk.[4]

Een minder gunstige behandeling die rechtstreeks voortvloeit uit een decreet of krachtens een decreet, kan niet leiden tot de vaststelling van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet. Artikel 21 van het Gelijkekansendecreet stelt hierover:

> "§ 1. Een situatie waarbij iemand op grond van een of meer, werkelijke of vermeende, eigen of bij associatie toegekende, beschermde kenmerken, minder gunstig wordt behandeld dan iemand anders in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld, **geeft nooit aanleiding tot de vaststelling van enige vorm van discriminatie die door dit decreet verboden wordt als die situatie wordt voorzien door of krachtens een decreet, of voortvloeit uit de toepassing ervan."**

De Geschillenkamer is dus niet bevoegd om zich uit te spreken over een mogelijke discriminatie die rechtstreeks voortvloeit uit een decreet of krachtens een decreet. De bewoording 'krachtens een decreet' verwijst naar besluiten

[1] Artikel 16, §1 VMRI-decreet en artikel 14 Besluit samenstelling en procedure Geschillenkamer.
[2] Artikel 14 Besluit samenstelling en procedure Geschillenkamer.
[3] Artikel 13, §1 en 3 en artikel 14 VMRI-decreet.
[4] Artikel 13, §1 en 3 VMRI-decreet.

opgesteld in uitvoering van een decreet.[5] De Geschillenkamer kan zich wel uitspreken over een mogelijke discriminatie die geen wettelijke of decretale grondslag heeft (voor zover het gaat over aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Vlaamse gewest of de Vlaamse gemeenschap behoren).

In deze klacht wordt een discriminatie op basis van leeftijd aangevoerd omdat gepensioneerden geen recht meer hebben op een Vlaamse ondersteuningspremie sinds de omzetting van deze premie naar het Individueel Maatwerk, zoals vastgelegd in het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling ("Decreet individueel maatwerk").

De minder gunstige behandeling waarover de indiener van de klacht zich beklaagt, blijkt rechtstreeks te volgen uit een decreet. Uit artikel 32 van het Decreet individueel maatwerk volgt namelijk dat de werkondersteunende maatregelen uit het decreet enkel kunnen worden toegekend aan personen met een arbeidsbeperking die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet hebben bereikt.

Omdat het verschil in behandeling rechtstreeks blijkt te volgen uit een decreet, besloot de Geschillenkamer op basis van een voorlopig onderzoek dat de aangevoerde minder gunstige behandeling een behandeling is zoals bedoeld in artikel 21, §1 Gelijkekansendecreet. De Geschillenkamer besloot dus dat ze niet bevoegd is om zich uit te spreken over de klacht.

Standpunt indiener klacht

De Geschillenkamer heeft de indiener van de klacht uitgenodigd om zijn standpunt over de conclusie van het voorlopig onderzoek aan de Geschillenkamer te bezorgen.

De indiener van de klacht maakte geen gebruik van de mogelijkheid om een standpunt over de conclusie van het voorlopig onderzoek in te dienen.

[5] A. ALEN en K. MUYLLE, *Compendium van het Belgisch staatsrecht*, deel I, 4de ed., Mechelen, Kluwer, 2014, p. 13-14.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer moet in deze zaak beslissen of zij bevoegd is om te oordelen over een beweerde discriminatie op basis van leeftijd omdat gepensioneerden geen recht meer hebben op een Vlaamse ondersteuningspremie sinds de omzetting van deze premie naar het Individueel Maatwerk.

De Geschillenkamer kwam op basis van een voorlopig onderzoek tot de conclusie dat zij niet bevoegd is om te oordelen over de klacht, op basis van artikel 14 van het VMRI-decreet samen gelezen met artikel 21 Gelijkekansendecreet.

Nu de indiener van de klacht geen standpunt indiende, oordeelt de Geschillenkamer dat de conclusie van het voorlopig onderzoek standhoudt. De Geschillenkamer acht zich niet bevoegd om zich uit te spreken over deze klacht.

Oordeel van de Geschillenkamer

De Geschillenkamer is overeenkomstig artikel 14 van het VMRI-decreet, samen gelezen met artikel 21 Gelijkekansendecreet, niet bevoegd om te oordelen over de klacht.

Voorzitter
Yves Thiery

Griffier
Dorien Geeroms